

SENTÈNCIA 2003-38 DE 22 DE SETEMBRE DE 2003

ESTRANGERS. AUTORITZACIÓ DE RESIDÈNCIA I TREBALL. Valoració de la prova de la demandant i enquestes de la policia. Manca de residència permanent i efectiva al Principat.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2003-38, de 27 de maig, va desestimar la demanda formulada per la representació processal de la Sra. L.F.S. i va declarar ajustada al Dret la resolució del Ministre de Justícia i Interior de 28 d'octubre de 2002 per la qual se li desestimava la petició de renovació de l'autorització de residència i treball temporal i també la resolució del Govern de 12 de febrer de 2003 que desestimà la reposició interposada contra la primera.

2.- Contra la sentència esmentada, la Sra. L.F.S. ha interposat un recurs d'apel·lació en el que indica que ella resideix ininterrompudament al Principat des de fa més de vint-i-dos anys i que la resolució judicial no valora adequadament la prova aportada en la primera instància, acreditativa d'aquesta circumstància i que, per contra, les enquestes de Policia son imprecises.

3.- De l'anterior escrit se'n va donar trasllat a la representació del Govern, que ha demanat la desestimació del recurs d'apel·lació, en considerar que la sentència valora correctament la prova practicada, i que la actora en cap moment ha demostrat la seva residència permanent i efectiva al Principat.

4.- Rebudes les actuacions en aquesta Sala, i feta la designació del magistrat ponent, han quedat per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'apel·lant, en el seu recurs d'apel·lació, reitera els arguments que va plantejar en la demanda sense fer, però, una valoració dels elements que ha tingut en compte la sentència per desestimar-la, limitant-se a significar que la prova que consta en

l'expedient és insuficient per considerar que no resideix al Principat i defensant que els elements que aporta ella acrediten tal residència.

No obstant, la prova de la demandant es limita a acreditar documentalment, d'una banda que cotitzà a la Seguretat Social fins l'any 1987 i d'altra, que va adquirir diversos immobles des de l'any 1987, de la qual cosa n'aporta abundant documentació, com també del pagament dels tributs locals, i que els va adquirir per posar en marxa un negoci de restauració, que finalment no s'ha posat en pràctica; també reconeix que des de 1990 no treballa, que es dedica a la cura de la seva filla i que ha de viatjar a l'estranger per obtenir diversos títols relacionats amb la medicina natural, circumstàncies que òbviament no afavoreixen la tesi que defensa.

Pel contrari, les enquestes de Policia, que la sentència recorreguda recull detalladament, reflecteixen clarament que la Sra. L.F.S. no resideix al Principat de manera permanent i efectiva, de manera que no reuneix les condicions que exigeix l'article 51.1 de la Llei Qualificada d'Immigració de 14 de maig de 2002 ni hi concorren les excepcions que preveu l'apartat 2 del mateix precepte.

En efecte, les enquestes de Policia de 8 de març de 2001, de 3 d'abril de 2002, de 8 d'agost de 2002 i -amb motiu d'haver interposat ja el recurs administratiu de reposició- de 28 de gener de 2003, arriben a la clara conclusió de que ni viu ni treballa al Principat, després d'haver preguntat als veïns dels immobles on la mateixa demandant indica que viu i d'haver investigat davant la persona que en principi havia dit que l'havia contractat, enquestes que la sentència valora correctament sense que sigui necessari reproduir ara els seus arguments.

En conseqüència, procedeix la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sr. L.F.S. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2003-38, de 27 de maig, que es confirma íntegrament sense imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.